

Publicerad 2019-03-31 10:59 av Rafmagn

Vackra röda hjärta

Vackra röda hjärta
en drucken galning tömde dig på kärlekens mysterium
och slängde dig i havet

Nu går jag barfota längst stranden
på dina skärvor som svallas och nöts i våg efter våg

Allt det som saknas
allt det som saknas får vi leva med
de skärvor som var så små att de blåstes bort som damm

Att leva fast man har gått sönder - man vänjer sig vid det trasiga
undviker att luta sig mot det trasiga räcket
ser inte längre revan i tapeten

Inga reservdelar finns ju ändå
det trasiga hjärtat måste göra sitt jobb
kan inte skruvas ur som en glödlampa och ersättas av ett helt och tillitsfullt

Men jag tar min trasighet till havet
där vågorna vältrar sig vällustigt i sina blåa lakan
där fåglarna svävar på kastvindar
låter den nötas, slipas, svallas mjuk
i de uråldriga processer som skulpterat världen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rafmagn med Poeter.se id #119456 innehar upphovsrätten